

محمد برقله‌های اندیشه

مکرم هر نژاد و گروه و قبیله‌ای؛ سیاه و سفید و زرد و سرخ و چنین است که پسیاری از پیروان مذاهب دیگر، تنها با شنیدن و خواندن خصوصیات و ویژگی‌های پیامبر ﷺ و سیره اخلاقی و انسانی ایشان، تمایل پیدا می‌کند که به آخرین دین خداوند که کامل ترین دین‌هاست. بگروند. و به همین جهت اکنون در گوشش گوشش قارمه‌ای دنیا خشکی و دریا، جنوب و شمال و قطب و استوای روز ب روز بر تعداد تازه مسلمانان افزوده می‌شود و این امر خشم سردمداران ظلم و ستم و سرداران شیطان را برانگیخته است. و هر دم چنین باد تا صبح دولت امیدمان بدند و طومار دشمنان خدا و حق‌جویان را در هم پیچد و روحی نو در کالبد جهان خسته از زر و زور و تزویر، بدند... . اندیشمندان و حقیقت‌جویان غیر مسلمان نیز همچون مسلمانان باشناخت و مطالعه دقیق درباره وجود مکرم پیامبر اعظم ﷺ ایشان رادر الاترین مقام یک انسان دیده و توصیف کرده‌اند. در اینجا به چند نمونه از نظرات این متفکران پرداخته‌ایم که امید است مقبول افتاد.

● گوستاو لوپون

او مردی بود بردبار در برابر سختی‌ها و دشواریها، خوددار و متحمل، متفکر و کم حرف، دارای همتی بلند و در برخوردها مهریان و خوشرو. او جنگجویی دلاور و ماهر در فنون جنگی بود... .

● ولتر

ولتر در سال ۱۷۷۶ میلادی، به یاد نمایشنامه فناشیسم، نحسین اثر ضد اسلامی اش، آخرین سخن خود را بر زبان آورد که: من در حق محمد ﷺ بسیار بد کردم. و چون دانسته‌های اولیه او از اسلام تحت تأثیر نوشته‌های مغربانه مسیحیان بود، از روی خشم می‌گفت: همه کتابهایی را که تاکنون مسیحیان درباره مسلمانان نوشته‌اند، باید در آتش افکند.

او گفته است: «حضرت محمد ﷺ بی‌گمان مردی بسیار بزرگ بود، وی جهانگشایی توان، قانونگذاری خردمند، سلطانی دادگر و پیامبری برهیز گاربود. او بزرگترین نقشی را که ممکن بود در مقابل چشمان مردم عادی ایفا کند، در روی زمین ایفا کرد.»

● لئوتولستوی

تولستوی، رمان نویس و فیلسوف اخلاقگرای روسی که آموزه‌هایش سرمشق رهبران بزرگ سیاسی جهان بوده است، در کتاب «اسلام و عرب» دکتر گوستاو لوپون، نظریه صائبی درباره نبی اکرم ﷺ دارد که ماهیت و انگیزه پشت پرده حرکتها توهین امیز دشمنان را بر ملامتی کند: شخص شخص پیامبر اسلام، سزاوار همه گونه احترام و اکرام است. شریعت پیغمبر اسلام ﷺ به علت تواافق آن با عقل و حکمت، در

اشارة: «پیامبر ﷺ دعوت برداگان را برای غذا می‌پذیرفت؛ بر خاک می‌نشست و با دست خود بز می‌دوشید، چهره بر خاک می‌مالید... نزد مردم متواضع و فروتن بود؛ پایش را نزد مردم، حتی کوکان، دراز نمی‌کرد. وقتی به او مراجعه می‌کردند، تکیه نمی‌داد. به احترام مردم کارهای سخت را می‌پذیرفت و انجام می‌داد. همواره گرسنه بود؛ ظاهر حاشش مانند ضعیفان بود، اما اقبالیش قوی بود. همچون برداگان می‌نشست و بر کفشه خود پینه می‌زد و لباسش را وصله می‌کرد و بر خر بر هنه (که پایین‌ترین طبقات سوارش می‌شدند) سوار می‌شد.» (۱) این سطور، توصیفی است از پیامبر که در گفتار نورانی علی (ع) درخشیده است. پیامبر مردی بود که دوست نداشت مانند شاهان احترامش کنند، و در عرض خود چنان به مردم و حتی دشمنان خود احترام می‌گذاشت که همگان شرمنده خلق خوش و گشاده‌رویی و گشاده دستی اش بودند... کیست که چنین مردی را با این ویژگی‌ها دوست ندارد و از دل و جان عاشق او نشود؟ که هر که بوی تو شنید. شیفته روحی تو شد این مجال و مقال، فرستی است برای شناخت رسول رحمت ﷺ از چشم آنانی که هرگز مسلمان نبوده‌اند، اما آینین مسلمانی و رسول مکرمش را با زیباترین و الاترین واژه‌ها ستوده‌اند.

مقدمه:

پیشارت آمدنش را سال‌ها مؤمنان به ادیان توحیدی می‌دادند، بحیرا و ورقه‌بنوفل مسیحی، و ویژگی‌ها و نامش را یهودیان نیز می‌دانستند. آنگاه که آتشکله فارس خاموش گشت، دریاچه ساوه خشک شد و ۱۴ کنگره از طاق کاخ کسری فرو ریخت، نوری در آسمان درخشیدن گرفت که چشم جهانیان را بدان خیره ساخت.

حق‌جویان و حقیقت‌خواهان کم نیستند که با رجوع به فطرت انسانی و وجود آنکه خویش، خلاف آمد تبلیغات مسیح دشمنان خدا (و نه فقط دشمنان اسلام)، سره را از ناسره باز شناسند و به اصل خویش بازگردند.

چون دانسته‌های
اولیه ولتر از اسلام، تحت
تأثیر نوشته‌های مغربانه
مسیحیان بود، از روی خشم
می‌گفت: همه کتابهایی را که
تاکنون مسیحیان درباره
مسلمانان نوشته‌اند، باید
در آتش افکند.

دین اسلام و کتاب آسمانی قرآن، تنها برای مسلمانان نیامده است، پس پیامبر شیعیان نیز نیامده است، پس پیامبر اسلام و مسلمانان نیست؛ نیز تنها پیامبر اسلام و مسلمانان نیست؛ رسول رحمت برای عالمیان است و نبی

آینده عالمگیر خواهد شد.

● مهاتما گاندی

گاندی، رهبر انقلاب بزرگ هند در جمله زیر تأکید روشنی دارد بر تأثیر شگرف سیره آسمانی حضرت ختمی مرتبت **ﷺ** بر روح آزادی طلبانه و استقلال جویانه خود و همراهانش:
حیات شخص حضرت محمد **ﷺ**، پیامبر اسلام، به نوبه خود نشانه و سر مشق بارزی برای رد فلسفه اجبار در مذهب است.

● پیر سیمون لپلاس

لپلاس، منجم و ریاضیدان بسیار معروف فرانسوی در قرن ۱۸ و ۱۹ است که نظریات او تحولات بزرگی در نجوم ایجاد کرد. وی نتیجه تحقیقات دینی خود را چنین بیان می کند:

گرچه ما به ادیان آسمانی عقیده نداریم، ولی آیین حضرت محمد **ﷺ** و تعالیم او، دو نمونه اجتماعی برای زندگی بشریت است. بنابراین اعتراف می کنیم که ظهور دین او و احکام خردمندانه اش، بزرگ و بالرزش است و به همین دلیل از پذیرش تعالیم او هرگز بی نیاز نیستیم.

● کارل مارکس

مارکس که بنیانگذار یک مکتب فکری بود درباره پیامبر **ﷺ** چنین می گوید: محمد مردی بود که از این مردمی بت پرست با اراده ای آهینه برخاست و آنان را به یگانه پرستی دعوت کرد و در دلهای ایشان جاودانی روح و روان را بکاشت، بنابراین اورا نه تنها باید در ردیف مردان بزرگ و برجسته تاریخ شمرد، بلکه سزاوار است که به پیامبری او اعتراف کنیم و از دل و جان بگوییم که او پیامبر خدا بوده است.

● جواهر لعل نہرو

نهرو در کتاب نگاهی به تاریخ جهان می نویسد: مذهبی که پیامبر اسلام تبلیغ کرد، به واسطه سادگی و راستی و درستی آن و دارا بودن طعم دموکراسی و برابری مورد استقبال توده های کشورهای مجاور قرار گرفت.

● ارنست هگل

از پروفسور هگل، یکی از بزرگترین و پرنفوذترین فلاسفه آلمانی در قرن ۱۹، در کتاب زندگانی محمد **ﷺ** نوشته توماس کارلایل نقل شده است: اسلامیت طرح خیلی جدید و در عین حال طرز غیر مخدوش و بسیار عالی توحید است.

● هربرت جرج ولز

اج. جی. ولز نویسنده و محقق انگلیسی، در کتاب سرمایه خود می گوید: اسلام تنها دینی است که هر بشر شرافتماند

پیامبر بزرگ اسلام را مطالعه کند و او را مورد تکریم و تحسین قرار ندهد، کسی که از بزرگترین پیامبران خداست... هر چه زندگی پیامبر را بیشتر مطالعه می کنم، احساس تمجید و تکریم من نسبت به او شکل جدیدتری می گیرد و احساس جدیدی از بزرگی این استاد بزرگ عرب به من دست می دهد.

● ویکتور هوگو

ویکتور هوگو، شاعر و رمان نویس مشهور فرانسوی در قرن نوزدهم میلادی، اشعاری زیبا در وصف پیامبر و پیان عمر ایشان سروده است: می داشت که پایان عمرش فرارسیده. همیشه متغیر بود و هیچ کس را ملامت نمی کرد. هنگامی که راه می رفت از همه سو بدو سلام می گفتند و او همه را به مهر یانی پاسخ می داد... همیشه مشغول نیایش به درگاه پرورگار بود. بسیار کم غذا می خورد و غالبا برای رفع گرسنگی سنگی بر روی شکم می بست. با دست خویش شیر گوسفند می دوشید و هنگامی که لباسش فرسوده می شد، خودش روز زمین می نشست و آن را وصله می زد... هر چند دیگر جوان نبود و روزه داری از نیروی او می کاست، اما در تمام روزهای رمضان مدتی درازتر از دیگران روزه دار بود. شصت و سه سال داشت که ناگهان تبی بر وجودش راه یافت و قرآن را که خود از جانب خداوند آورده بود سراسر بازخواند...

● آغاز یک پایان

چگونه است که ستایش از نام و یادواره و روش پیامبر اعظم فراتر از دین اسلام و مسلمانان رفته است، اما کهنه مسلمانانی قدر و ارزش شخصیت بزرگ پیامبر را شناخته‌اند و حرمتش را پاس نداشته‌اند. روزی که صدایی از حلق شیطان گفت: «حسین (ع) در روز عاشوراء تقاص حنگ بدر و احد را داد که پیامبر نعوذ بالله پدران سپاه عمر سعد را کشته بود...»، اما رسول رحمت شقی ترین دشمنان خود را در فتح مکه بخشید، اُسررا را آزاد کرد و به ایشان امنیت داد.... لعنت خدابراحت و قلمهای شیطانی باد که حضرتش را شناختند، کرامتش را پاس نداشتند و حرمت قلم را شکستند...

پی‌نوشت‌ها:

۱. بخار الانوار ج ۷۹، ص ۳۱۴
- zahedan tebyan.com
۲. سایت ir.i2
۳. دریای گوهر، نوشه دکتر مهدی حمیدی.

می تواند به داشتن آن افتخار ورزد.

● گوته

گوته، دانشمند، شاعر و نویسنده معروف آلمانی که تأثیر عمیقی بر ادبیات آلمان و جهان به جای گذاشته است، در کتاب دیوان شرقی و غربی خود چنین نگاشته است: مندرجات کتاب قرآن مارام‌جدوب می‌کند و به شکفت می‌آورد و سرانجام به تعظیم و احترام برمی‌انگیزد.

● هیوستن اسمیت

پیامبر در دنیای اسلام بستر ظهور و تجلی وجود مطلق در بشر است، پیامبر الگویی الهی و اسمانی است که عقل و اراده مسلمانان را متوجه خود می سازد.

● توماس کارلایل

دشمنان اگر به نظر حقیقت بنگرند، خواهند فهمید که در نفس این مرد بزرگ، انکاری فراتر از طمع دنیوی و جاه و سلطنت بوده است...

● آلفونس دو لامارتین

لامارتین، شاعر، رمان نویس و سیاستمدار فرانسوی که از تحسین کنندگان اسلام و پیامبر اکرم ﷺ است، در کتاب «تاریخ ترکیه» می نویسد: اگر عظمت هدف، کمبود امکانات و ابزار، و نتایج حیرت آور، سه معیار در شناخت انسانهای بر جسته تاریخ است، چه کسی جسارت آن را می یابد که انسانهای بزرگ در تاریخ مدنون را با محمد ﷺ مقایسه کنند؟

انسانهای مشهور تنها سلاحها و قوانینی امپراتوری را خلق کردن، نتایجی که در زمان حیات و در مقابل چشمان خود شاهد نبودی آنها بوده اند. اما این شخصیت بزرگ، نه تنها ارتشهای قوانین، امپراتوری ها و سلسله های پادشاهی را از جا کند بلکه در یک سوم جهان آن روز، خدایان، مذاهی، اندیشه ها، عقاید و جانها را تکان داد. صیر او برای پیروزی آرمانهایش، عبادات بی پایانش، گفتگوهای عرفانی با خدا و پیروزی های پس از مرگ، همه و همه کاملا وقف یک آندیشه و بقای ایمان به خدا بود. با در نظر گرفتن تمام معیارها برای ارزیابی یک انسان بزرگ، به خوبی می توان از خود پرسید: آیا انسانی بزرگتر از وجود دارد؟

● آنیه بسانت

بسانت مصلح اجتماعی و فیلسوف مشهور ایرلندي است. او سالها به مطالعه اسلام پرداخت و عاقبت به اسلام گروید. همچنین کتابی با نام زندگی و تعالیم محمد ﷺ منتشر کرد. او درباره نبی اکرم ﷺ می نویسد: غیر ممکن است کسی زندگی و شخصیت

ولتر:

حضرت محمد ﷺ
بزرگترین نقشی را که
ممکن بود در مقابل
چشمان مردم عادی ایفا
کند، در روی زمین
ایفا کرد.